

cogitare non possunt. quod si ab aliis sumant eloquēt
sapienterq; conscriptum memorieq; commendēt. atq;
ad populum proferant. si eam personam gerunt. non
impropriē faciunt etiam. Sic enim quod profecto utile
est multi p̄dicatorēs ueritatis fiunt. nec multi magi-
stri. si unius rei mḡri. idipm dicāt oēs. & sint in eis scis-
mata. nec deterrendi sūt isti uoce Hierēiē pphēte. per
quē deus arguit eos q furantur uerba eius. unusq; a
proximo suo. Qui enim furantur. alienum rapiunt.
verbum autem dei non est alienum ab eis qui obtē-
perant ei. potiusq; dicit ille aliena. qui cum dicit bene.
viuit male. Quicunq; enim bona dicit. eius videntur
excogitari ī ingenio. sed ab eius morib; aliena sunt.
Eos itaq; dixit deus furarī uerba sua. qui boni uolunt
videri. loquendo quē dei sunt. cum mali sunt. faciēdo
quē sua sunt. Cum uero boni fideles bonis fidelibus
hanc operam accommodant. utrīq; sua dicunt. quod
& deus ipsorum est cuius sunt illa quē dicuntur. & ea
sua faciunt. quē non ipsi componere non potuerūt. qui
secundum illa composite viuunt.

R ET ELOQUENTE
IENVM NON DICA
TA BENE VIVENDI
Ca. XXXV

DE DISCRETIONE DOGMATVM IVXTA
QUALITATEM AUDITORVM. Ca. XXXVII.

Oc quoq; nosse conuenit unumquemq; catho-
licum doctorem quomodo sibi conciliet sui ser-
monis authorem. ut dum sciat per supradictā
rationem modos locutionum & species. bene dispen-
sando fructus inueniat suę p̄dicationis & laudes. Cū
enim oratio in se exhibit perfectionem. necesse est ut
perpendat auditorum qualitatem. quia ut reuerendę
memorię Gregorius Naçançenus edocuit. non una
eademq; cunctis exhortatio congruit. quia nec cūctos

par morum qualitas astringit. Sepe namq; alios offendunt que aliis prosunt. quia plerumq; herbe que hec animalia nutrunt, alia occidunt. & lenis sibilus equos mitigat. catulos instigat. & medicamentum qd hunc morbum imminuit. alteri vires iniungit. & panis qui vitam fortius roborat. pariuorum necat. Pro qualitate ergo audientium formari debet sermo doctori. ut per singula singulis congruat. & a communis edificationis arte nunquam recedat. Quid enim sunt intenti metes auditorum. nisi (vt ita dixerim) quedam in cythara tensiones stratæ chordarum? Quas artifex tangendo vt non sibimetipsis dissimile canticum faciant. dissimiliter pulsat. & idcirco chordæ consonam modulationem reddit. quia uno quidem plectro. sed non uno impulsu feruntur. Vnde & doctor quisq; vt in una cunctos virtute charitatis edificet. examinata doctrina non una eadem exhortatione corda audientium tangere debet.

Aliter namque admonendi sunt viri, aliter foeminae, quae illis secundum sexum suum grauia, istis vero iniungenda sunt leuiora, ut illos magna exerceant. istos uero leuiam demulcendo conuertat. Aliter iuuenes, atque aliter senes, quia illos plerumque seueritas commonitionis ad perfectum dirigit, istos uero ad meliora opera deprecatione blanda componit. Aliter inopes, atque aliter locupletes, illis namque conferre consolationis solatiū cōtra tribulationem, istis uero inferre metum contra elationem debemus. Plerumque tamen habitum personarum permutat qualitas morum, ut sit diuines humilis, paupelatus, vnde mox predicantis lingua cum audiētis debet uita opponi, ut tanto districtius in paupere elatione feriat, quanto eum nec illata paupertas inclinat, & tanto lenius humilitatem diuitium mulceat, quanto eos nec habundantia que subleuat exaltat. Aliter admonendi

pt. Sepenamq; plus offi
i plerumq; herbe que fu
lunt. & lens libet sequi
medicamentum qd' fum
ires iniungit. & panis qu
orum necat. Pro qualitat
ber fermo doctori, ut per
a communis edificationem
enim sunt interne molles
i quedam in cyphara ten
s artifex rigendo ut no
ifaciam. dum ille pui
n modulatione reddi,
non uno impetu ferri,
na cunctis virtutis char
rina non vna eadem cu
n tangere debet.

int uiri aliter fermo, q
raua. illis vero iniungo
exercitare. illis vero le
ter juvenes, atq; aliter
nas communis ad
l meliora opera depre
inopes, atq; aliter locu
nfolationis solatio ocul
re metum contra elatio
en habitum per horum
tum diles humilis paup
linguis cum auieciis de
hitis in paupere elatione
apertis inclinat. & tan
vulcerat, quanto eos ne
acta. Aliter admonend

sunt leti, atq; aliter tristes. Letis uidelicet inferenda sunt
tristia, que sequuntur ex supplicio, tristibus uero infes
renda sunt leta, que permittunt ex regno. Aliter subditi
atq; aliter prelati, illos ne subiectio conterat, istos ne lo
cus superior extollat, illi ne minus impleat que iubet.
isti ne plus iusto iubeat quam compleant. Aliter serui
atq; domini, serui quidem ut semper humilitatem con
ditionis aspiciat, domini uero ut naturae suae que qd' aliter
sunt cum seruis conditi, memoriam non amittant. Iste
admonendi sunt, ut sciant se seruos esse dominorum, illi
admonendi sunt ut cognoscant se cōseruos esse seruo
rum. Aliter admonendi sunt sapientes huius seculi, atq;
aliter hebetes. Sapientes quippe admonendi sunt, ut no
amittant scire que sciunt, hebetes quoq; ut appetat scire
que nesciunt. illi ut stultam sapientiam deserant, & sa
pientiam dei non stultam discant, isti uero ut ab ea que
putatur stulticia, ad ueram sapientiam uicinus currant.
Aliter impudētes admonēdi sunt, atq; aliter uere cūdi.
illos namq; ab impudicīe uicio non nisi increpatio du
ra compescit, istos autem plerumq; ad melius exhortatio
modesta componit. illi se delinquere nisi etiam a
pluribus increpantur, istis plerumq; ad conuersionem
sufficit, quia eis doctor mala sua saltim leniter ad meo
riā reducit. Aliter admonendi sunt proterui, atq; aliter
pusillanimes. Illi enim dū ualde de se presumunt, expro
brādo ceteros dignant, isti aut dū nimis infirmitatis
sue sunt consciū, plerūq; in desperationē cadunt. Aliter
admonendi sunt impacientes, atq; alit pacientes. Dicē
dum nāq; est impaciētibus, quia dū frenare spm negli
gunt, per multa etiā que no appetunt in iniquitatū ab
rupta rapiuntur, quia videlicet mente impellit furor,
quo no trahit desideriū & agit cōmota uelut nesciens.
vnde post doleat sciens. Dicendū itaq; est patientibus,
vt studeant diligere quod sibi necesse est tolerare, ne si

pacientiam dilectio non sequitur in deteriorem culpam
odij virtus ostensa uertatur, aliter admonendi beniuos-
li, atque aliter iniuidi, admonendi namque sunt beniuoli ut
sic alienis bonis gaudeant, quatenus habere propria
concupiscant. sic proximorum facta diligendo laudet,
ut ea etiam imitando multiplicent, quia nihil mercedis
sibi agunt, si ea que diligunt in quantum possunt non
imitantur. Admonendi sunt iniuidi, ut perpendant quaque
cecitatis & ifcœlicitatis sunt, q alieno profectu deficiunt.
aliena exultatione contabescunt, qui melioratione pxi-
mi deteriores sunt. Aliter admonendi sunt simplices,
atque aliter impuri. laudandi sunt simplices, ut studeant
nunquam falsa dicere, sed admonendi sunt, nt nouerit
nonnunquam vera reticere, ut simplicitatis bono pru-
dentiam adiungant. quatenus sic securitate de simpli-
citace possideant, ut circumspectionem prudentie non
amittant. At contra admonendi sunt puri, ut quā grauis
sit culpa quam sustinēt, duplicitatis laborem agnoscat.
Dum enim deprehendi metuunt, semper improbas de-
fensiones querunt. Aliter admonendi sunt incolomes
atque aliter egri. Admonendi sunt incolomes, ne opor-
tunitatem salutis in perpetuum promerende despiciant,
ne placere deo se cum possint noluerint, cum volue-
rint sero non possint. At contra admonendi sunt egri,
ut & se filios dei sentiant, quoniam illos discipline flagella
castigant, nisi enim correctis hereditatem dare
disponeret, erudire eos per molestias non curaret. Ali-
ter admonendi sunt qui flagella metuunt, & propterea
innocenter viuunt. Atque aliter qui sic in iniuitate du-
rauerunt, ut neque per flagella corriganter. Dicendum
namque est his qui propterea bona faciunt, quia tormentum
malorum mala metuunt, quia nullam spiritus libertatem
tenant. Nam nisi poenam non metuerent, culpam pro-
cul dubio perpetrarent. Vnde luce clarius constat, q

coram deo innocentia a
delibero peccata, atque
per flagella complicitur,
rendi sunt, quanto mai-
ori est delictum, tanto
vacantes, in finibus, in
quodam vicinante fu-
lgent. Nam sive long-
nan, in corde gravius mi-
tracit, non in finibus multi-
us in finibus quanto rectius
multiplicia verba dilabu-
piuntur, q datur precipit
ad angenda bona,

QVAE VIRTU-
TIAE Sunt
BVS VICTOR

Accidit
h predictor
foecies uirtutum
dilectionem, ut
poterit coliguntur ap-
petere. Non ego in vi-
quodammodo ex aliis
ram procedam, que qu-
terant, in vno euolu-
temini geruntur. Su-
violenta gemina, de-
ficiunt nequitarum g-
ra, et aliis procedunt

coram deo innocentia amittitur , ante cuius oculos a
desiderio peccatur. atq; iniquus ab iniquitatibus nec
per flagella compescitur. tanto acriore inuentione fe-
riendi sunt. quanto maiore insensibilitate durauerunt.
Aliter admonendi sunt nimis taciti, aliter multiloquio
vacantes. Insinuari namq; nimis tacitis debet, quia dum
quedam vicia incaute fugiunt, oculte deterioribus im-
plicantur. Nam sepe linguam quia immoderatius fre-
nunt, in corde grauius multiloquium tolerent. At con-
tra admonendi sunt multiloquio vacantes, ut vigilant
inspiciant a quanto rectitudinis depereunt, dum per
multiplicita verba dilabuntur. Aliter admonendi sunt
pigi. atq; aliter precipites. Illi namq; suadendi sunt, ne
ad augenda bona.

QVAE VIRTUTVM SPECIES CON- TRARIAE SINT SINGVLIS SPECIE- BVS VICIORVM.

Ca. XXXVIII.

Aec igitur tanto cōgruentius unusquisque
h prēdicator valet exprimere, quāto ueratius
species virtutum & econtra viciorum nouit
discernere, ut cum singula singulis nouit op-
ponere cuiq; vulneri aptum possit medicamentum in-
uenire. Sunt ergo in virtutibus quedam species, que
quodammodo ex aliis speciebus quasi ex arboribus
rami procedunt, que quia ab una virtutum radice ge-
nerantur, in uno eiusdem radicis stipite frondes pul-
cherrimi gestantur. Sunt & econtrario in viciis quedam
virulenta germina, de quibus omnis illa multitudo pe-
stifera nequiciarum generatur. & sicut in virtutibus
aliæ ex aliis procedunt quasi ex genitricibus proles
(præciose, sic & in istis quedam

vij